

Text Tímea Keresztényiová
Foto Michael Durczok

Dobré si pritiahne *dobré*

Vladimíra Ollé má v sebe niečo ako esenciu Madam Evy. Aj krehkosť, aj silu, aj sofistikovanosť a eleganciu. To je len prvý pohľad, na druhý, hlbší, objavujeme akčnú ženu, manažérku, ktorá sa nezľakne žiadneho projektu. Ak v ňom vidí vyšší zmysel, tú pridanú hodnotu, o ktorú sa všetci v živote usilujeme.

Pokojne to sem napíšem, konečne je na to príležitosť, že áno - tieto ženy zo Žitného ostrova sú extra trieda! Nech všetky stredoslováčky, východniarky a ostatné úžasné ženy odpustia, je to pocta rodáčky z Komárna rodáčke z Gabčíkova. Vladimíra vyštudovala medzinárodné vzťahy a diplomáciu, ale nezakotvila pri nich, prešla cez štátnu správu, ktorá jej dala dobrú školu, bola riaditeľkou komárňanskej aj šalianskej nemocnice, rozbíhala skvostný hotel Chateau Amade pri Dunajskej Strede. Rozbiehala, v preklade priniesla si z domu písací stôl a stoličku a dala sa do práce, keďže tam vtedy ešte nič nebolo. Vravela si, to je ono, robiť od nevidím do nevidím, makat' ako tá povestná fretka, byť stále na mobile, vždy užitočná, vždy pripravená. Až kým nevyhorela, nevyčerpala poslednú

kvapku energie. Vzápätí, našťastie a príhodne otehotnela a ako väčšina z nás si poprehadzovala priority.

Dnes je Vladimíra inde, myslíme mentálne, a smeje sa, keď hovorí: „Zrazu som zistila, že keď doma nebol napečený čerstvý chlieb, nikomu nechýbal. A ja som si myslela, že ten čerstvý kváskový chlieb potrebujeme všetci na život. Nie je to pravda.“ Toto by mohol byť nadpis, hovorím jej, že nepotrebujeme čerstvý kváskový chlieb, ale šťastnú mamu. Vlastne si nikto ani nevšimne, že ho doma nemáme. Znie to ako banálna životná lekcia, ale nie je, pre mnohé z nás je celoživotná. Nech už si za kváskový chlieb dosadíte čokoľvek.

Za posledný rok sa aktívne snažím zdokonaľiť v ničnerobení.

Stále je tam tá podnikateľka manažérka, ktorá nemá pokoja, takže keď bola príležitosť, vybudovala špičkové a krásne vinárstvo Château Rúbaň. Oblasť okolo Nových Zámkov totiž patrí k strekovskému rajónu, kde sa rodí najlepšie hrozno na Slovensku a tie ich vínka sú jedna báseň. Oplatí sa zájsť si sem na výlet.

Za posledný rok sa aktívne snažím zdokonaľiť v ničnerobení.

Potom zase cítila, že je závislá od sladkého, a tak vytvorila 12-týždňový program na skoncovanie s cukrom a so spoluautorkami, ktoré si prešli rovnakou cestou, napísala knihu Nesladím. Aj také tie chutné poctivé paradajky zo Žitného ostrova, ktoré rady kupujeme, sú s ňou prepojené. Žiadne pesticídy, skleníky sa vykurojú geotermálnou energiou a využíva sa jedine biologická ochrana.

V roku 2006 dostala prvýkrát ponuku prísť do dedinky Lehnice kúsok od Bratislavy a po-

staviť na nohy nemocnicu Vitalita. Čiže dať celú špecializovanú nemocnicu pre dlhodobo chorých so 160 lôžkami (!) do poriadku z ekonomickej stránky. Pod jednou strechou tu fungovala zdravotná aj sociálna starostlivosť vrátane rehabilitácie, ktorá bola vysoko stratová. Medzičasom je tu aj domov dôchodcov. Mimochodom, dnes je to jedna z hádam piatich ojedinelých nemocníc na Slovensku, ktoré vykazujú zisk.

Bola mladá, plná entuziazmu a napriek tomu sa v ten prvý deň rozplakala. „To, čo som uvidela, ako bolo všetko zanedbané a aké ťažké stavy sa tu liečia, vo mne zanechalo stopu.“

A tak urobila to, čo vie najlepšie - vyhrnula si rukávy a dala sa do práce.

Mám taký pocit, že si v živote nevyberáte ľahšiu cestu. Robiť v zdravotníctve a na týchto manažérskych miestach musí byť divoká a úmorná jazda.

Je to nesmierne náročné, to je pravda. Ale zároveň je to cena za obrovské skúsenosti, ktoré človek získa.

Keď som prišla prvýkrát za vami do Lehníc, ocitla som sa v nádhernom parku, akoby v kúpeľoch. A práve tu ste zrekonštruovali kaštieľ grófa Benyovszkého a vybudovali najmodernejšiu neurorehabilitáciu na Slovensku. Prečo?

Jednak človek za tie roky získa nejaký obraz o zdravotnom stave Slovákov, vidíme stúpajúce čísla neurologických diagnóz... Moji rovesníci majú porážky, krvácanie do mozgu a ten covid tu tiež zanechal spúšť, pretože postihuje aj nervový systém. Rozhodli sme sa nadviazať na tradíciu Vitality a vybudovať niečo, čo u nás nemá obdobu. Je to to najkomplexnejšie a najlepšie, čo tu v rámci neurorehabilitácie máme.

Ja ako laik registrujem vlastne len Kováčovú a jedno súkromné centrum v Piešťanoch. Čo vás odlišuje?

Odlišuje nás prístrojové vybavenie, máme modernejšie a komplexnejšie prístroje a máme ich viac. Špecializujeme sa vyslovene na robotiku. Sú ľudia, ktorí možno nemajú až taký ťažký stav, ale potrebujú špičkovú rehabilitáciu, aby sa mohli vrátiť k svojej práci a plnohodnotnému životu. Takto odbremenía svoju rodinu aj štát, lebo na spomínané diagnózy sa nabaľuje nielen zdravotný a emocionálny kolaps, ale aj ekonomický. Na Slovensku sa táto

starostlivosť neprepláca, ale dúfajme, že k tomu dospejeme, tak ako k tomu dospeli napríklad u susedov, v Českej republike.

To je neuveriteľné.

Preto sme mysleli aj na dobročinnosť, takže Vitalita bude pravidelne preplácať tieto náklady svojim vybraným pacientom.

Sedíme tu po 15 rokoch. Všetko tu je čisté, pekné, voňavé, ultramoderné. Čo bolo najťažšie?

Ani neviem... (Smiech.) Asi to je aj o tom, ako postupne dozrievame. Vždy o sebe pochybujem, lebo sú veci, ktoré sa mi nepodarili. Ale pracovať len preto, aby som si niečo kúpila alebo naplnila iba svoje potreby, to už je za mnou. Asi je to prirodzené, že potrebujeme cítiť zmysel. Teraz je to o tom, že v rámci svojich, respektíve našich možností sa chceme cítiť dobre v tom, čo robíme, a zároveň chceme, aby sa tak vďaka našej práci cítili aj ostatní.

K tomu sa dá asi naozaj iba dozrieť.

Keď človek podniká, je to aj obrovská zodpovednosť za ľudí - zamestnancov, za ich blízkych, potom za ľudí, ktorí si kupujú jeho služby, výrobky a až v treťom rade prichádza na rad on sám. No a keď sú všetci okolo vás spokojní, plynie z toho veľká radosť. Ten pocit veľkej zodpovednosti potom zjednoduší vaše rozmyšľanie aj pohľad na problémy. Predtým som sa dokázala pre prácu neuskutočne vystresovať.

Neviem si to predstaviť. Vy ste ako Budha v ženskom vdaní.

... (Smiech.) Už iba deti ma dokážu vystresovať, ale v práci si držím nadhľad. Málokedy ma niečo rozladí a ak aj áno, už to netrvá dni ako predtým, ale len pár okamihov.

Top robotické stroje sú len jedna časť celku, väčší problém sú ľudia a kvalitný zdravotnícky personál. Ako ste ich zohnali?

Ja verím na zákon energie, že dobré si pritiahne dobré. Mali sme obavy, pretože ľudia nie sú, ale išlo to prekvapujúco

jednoducho. Toto je fantastický región, vďaka ktorému sa nám podarilo nájsť skvelých ľudí.

Ktorá zložka vašej práce vás baví najviac?

Strategické plánovanie.

Takže vizionárka.

Viac menej áno. Vyhovuje mi nastaviť mechanizmus a dohliadať naň, čo je pre mňa pri deťoch ideálny stav. Obdivujem každú ženu, ktorá má deti a náročnú prácu, kde musí každý deň chodiť do roboty od - do. Aj ja síce pracujem veľa hodín denne, ale aspoň si to môžem flexibilne prispôbiť. Kedysi som sa pokúšala sklbiť všetko. Aby som bola dobrá matka, manželka, aby som mala kariéru, aby som aj športovala, aj mala čas na seba a len som si tým privodila choroby. Bola som úplne vyčerpaná a v istom okamihu som musela priznať, že sa to nedá.

Z čoho ste ubrali?

Zmenila som svoj postoj, to je základ. A čo sa týka práce, začala som viac delegovať. Som obklopená šikovnými kvalitnými ľuďmi a uvedomila som si, že nemusím pracovať miesto nich. Že to dokážu urobiť tiež a stačí, keď na to dohliadnem. A už toľko nevarím a nepečiem... (Smiech.)

Nemusi byť všetko na tisíc percent, stačí 912.

Presne. To je, ako som spomínala ten čerstvý kváskový chlieb. Keď nebol, nikto sa nezrútil, život išiel ďalej. Aj tie domáce práce... Veď my sme vyrastali v tom, že všetko treba drhnúť. Pritom dnes sú už iné materiály, ktoré netreba tak urputne udržiavať.

Kontrolná otázka: upratovačku máte?

Áno, aj k tomu som už dospela.

Veď radšej si zacvičíte, nie? Alebo nič.

Teraz začínam robiť to nič, posledný rok na tom aktívne pracujem. A to som sa naučila aj od môjho muža, ktorý je majster sveta v odpočinku. Samozrejme, že mávam výčitky, že mrhám časom a mala by som robiť niečo užitočné. Lenže práve keď robím to nič, napadajú mi najlepšie myšlienky. ME

